

KALKUS (9) *sb m*

a *jasne*.

sg *N* kałkus (1). ◇ *G* kałkusu (1). ◇ *A* kałkus (3). ◇ *I* kałkus(e)m (2). ◇ *L* kałkusie (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Ług wapienny, wylugowany popiół, tania namiastka mydła; lixivia, lixivium Cn (9) : Wezmi podroźniku/ á fpal gi na popiół/ Potym z te⁸⁰ popiołu vczyń kałkus czoby nie był barzo filny, Potym te⁸⁰ kałkufu wezmi kwartę á włoż do niego trzy czwieri łotu Dragantu Camphori także wiele [...], A tym sie vmyway po łazni. *FalZioł* II 19a; *SienLek* 119, 121v [2 r.], 176.

W przeni (3) : A z mego iarzęcogo wosku na poświęczonym kałkufie vłania ieftem miłósciam wafzem ti kxiegi vymyflil *LudWieś ktv*; Miálám dziś wodny stolec/ á iście obfity/ Byłby wam był ná głowę/ káłkus známienity. *RejFig* Bb7v; Tedy mi temu dźiwno/ iż w rzeczy ták iáfney/ zálecáiac tę wilczą pokorę Papielfką chce X. K. ludzi bącznych omamić: á oftro pátrzące/ zámydláiac im káłkufem iákimśi oczý práwie náporząd záślepic żeby widzac nie widźieli *CzechEp* 333.

MM